

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

P1 21/2021

21.01.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Митић, адвокат из ..., против туженог „Комерцијална банка“ а.д. из Београда, ради утврђења ништавости и неоснованог обogaћења, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Основни суд у Нишу се, решењем П 5211/20 од 06.10.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и, по правноснажности решења, списе предмета доставио Првом основном суду у Београду на даље поступање као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Основни суд у Нишу.

Тужбом поднетом Основном суду у Нишу тужилац је тражио утврђење ништавости одредбе члана 8. став 1. уговора о кредиту број 00-490-0504414.5 од 31.12.2012. године закљученим између странака којом се утврђује да је трошак обраде кредита 0,5% од укупног износа кредита, као и да се тужени обавезе да му на основу неоснованог обogaћења исплати 180 евра у динарској противвредности са означеном каматом. Уз тужбу је предложио и означени уговор о кредиту који садржи споразум о месној надлежности суда са седиштем у Београду (члан 25. уговора).

Споразум о месној надлежности може користити тужилац приликом подношења тужбе (тужилац то није учинио) или тужени истицањем приговора месне ненадлежности (тужени га за сада није истакао).

За ову врсту спора законом није предвиђена искључива месна надлежност суда, па се суд којем је тужба поднета није могао огласити месно ненадлежним по службеној дужности, без обзира на постојање споразума о месној надлежности за спорове који настану из уговора о кредиту који су странке закључиле, пошто није било приговора туженог.

Из тог разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић